

Sygn. akt. IV Ka 1174/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy IV Wydział Karny Odwoławczy
w składzie:

Przewodniczący SSO Danuta Flinik

Sędziowie SO Danuta Lesiewska

SO Włodzimierz Wojtasiński - sprawozdawca

Protokolant sekr. sądowy Dominika Marcinkowska

przy udziale Jarosława Bittnera- Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Bydgoszczy

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2014 roku

sprawy **Z. W.**

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Świeciu

z dnia 14 października 2013 roku sygn. akt II K 543/13

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że orzeczoną wobec skazanego w pkt. I łączną karę pozbawienia wolności obniża do 6 (sześciu) lat; w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. S. – Kancelaria Adwokacka w B. kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem 60/100) złotych brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym; zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze i jego wydatkami obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Świeciu z dnia 14 października 2013r. w sprawie sygn. akt II K 543/13 orzeczono wobec skazanego Z. W. łączne kary pozbawienia wolności w rozmiarach :

1. dziewięciu lat,
2. trzech lat i czterech miesięcy,
3. czterech lat – dwukrotnie.

Sentencja wyroku, jak i jego uzasadnienie, zawierają szczegółowy opis wyroków jednostkowych , przestępstw popełnionych przez skazanego, jak i orzeczonych wobec niego jednostkowych kar pozbawienia wolności, które podlegały łączeniu, dlatego też w niniejszym uzasadnieniu powyższych danych nie przytaczano bowiem są one nie kwestionowane wniesioną od niego apelacją obrońcy skazanego.

Obrońca w swej apelacji zarzucił rażąco niewspółmierność wymierzonych skazanemu łącznych kar pozbawienia wolności w punktach I i III tj. w rozmiarach dziewięciu lat oraz trzech lat i czterech miesięcy.

Podnosząc powyższy zarzut, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zastosowanie przy wymiarze powyższych kar zasady pełnej absorpcji i obniżenie orzeczonych wobec skazanego ww. łącznych kar pozbawienia wolności odpowiednio do czterech lat i do dwóch lat.

W uzasadnieniu apelacji obrońca skazanego podniósł, iż Sąd I instancji przy miarkowaniu powyższych kar nie uwzględnił w sposób dostateczny prezentowanej przez skazanego krytycznej postawy wobec dokonanych przez niego przestępstw jego pozytywnej opinii z okresu odbywanych dotychczas jednostkowych kar pozbawienia wolności skarżący podniósł, iż mimo zastosowania przy wymiarze kar łącznych zasady pełnej absorpcji końcowy termin ich odbywania w dalszym ciągu będzie odległy, z uwagi na ich wymiar i ilość.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Zarzuty podniesione w apelacji częściowo zasługiwały na uwzględnienie.

Za zasadny sąd odwoławczy uznał zarzut dotyczący niewspółmierności kary łącznej orzeczonej wobec skazanego w pkt I zaskarżonego wyroku w wysokości 9 lat. Kara ta mogła być orzeczona w rozmiarze od 4 lat do 15, sąd I instancji słusznie przy kształtowaniu jej wymiaru zastosował zasadę asperacji, brak było bowiem podstaw do zastosowania zasady pełnej absorpcji. Zastosowanie tej zasady, co słusznie podniesiono w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, premiowałoby skazanego jako osobę, która popełniła kilkadziesiąt przestępstw, wobec której jednostkowymi wyrokami orzeczono kary pozbawienia wolności, których suma przekraczała znacznie 15 lat !

Mając jednakże na uwadze fakt, iż wszystkie te przestępstwa skierowane były przeciwko temu samemu dobru prawnie chronionemu tj. mieniu, w większości polegały na jego kradzieży oraz mając na uwadze fakt, iż skazany odbywając obecnie jednostkowe kary posiada pozytywną opinię, co podniesiono w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, sąd odwoławczy uznał, iż kara dziewięciu lat pozbawienia wolności byłaby karą rażąco surową, niewspółmierną do charakteru popełnionych przez niego przestępstw, preferowałaby ona nadmiernie cele represyjne kary, dlatego też obniżono jej wymiar do lat sześciu. Dokonując powyższego rozstrzygnięcia, sąd odwoławczy miał na uwadze, iż wobec skazanego zaskarżonym wyrokiem orzeczono poza powyższą karą jeszcze trzy inne kary łączne, których suma wynosi 11 lat i 4 miesiące !

Okoliczność powyższa winna być brana pod uwagę przy wymiarze poszczególnych kar łącznych, a jak wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku sąd I instancji nie brał jej pod uwagę przy miarkowaniu wymiaru tych kar.

Odnosząc się do zarzutu apelacyjnego dotyczącego rażąco niewspółmierności kary łącznej orzeczonej w pkt III zaskarżonego wyroku w rozmiarze 3 lat i 4 miesięcy stwierdzić należy, iż nie zasługiwał on na uwzględnienie. Nie sposób mówić o rażąco niewspółmierności kary jeżeli została ona orzeczona w rozmiarze przewyższającym jedynie o rok i 4 miesiące minimalny jej wymiar, który wynosi 2 lata. Sąd odwoławczy w pełni podziela argumentację dotyczącą wymiaru powyższej kary zawartą w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, powołuje się na nią, nie zachodzi więc potrzeba jej powtórzenia. Podnoszony w apelacji fakt, iż skazany będzie odbywał kilkanaście lat kary pozbawienia wolności, nawet przy zastosowaniu przy wymierzaniu kary łącznej zasady pełnej absorpcji nie może sam w sobie uzasadniać jej stosowania, bowiem premiowałoby to wielokrotnych przestępców i czyniłoby takie kary niesprawiedliwymi.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji wyroku.

Z uwagi, iż skazany odbywa od kilku lat karę pozbawienia wolności, nie posiada żadnych zasobów finansowych, zwolniono go od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa.